

ה"ת 4051/06/15 - מוסטפא אבו רמאדן נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ה"ת 4051-06-15 אבו רמאדן נ' מדינת ישראל

בפני מבקש נגד משיבה
כבוד השופטת תרצה שחם קינן
מוסטפא אבו רמאדן
מדינת ישראל

החלטה

1. לפני בקשה להחזרת תפוס, לפי סעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש), התשכ"ט-1969 (להלן: "הפקודה").
2. הבקשה מתייחסת לרכבו של המבקש, אשר נתפס על ידי המשיבה ביום 27.4.15 בעת שנעצר המבקש בגין חשד לביצוע עבירה של גידול סמים (להלן: "הרכב").
3. לטענת ב"כ המבקש, המבקש שוחרר ממעצר, ואין כנגדו ראיות.
4. המשיבה הביעה נכונותה לשחרר את הרכב בתנאי שיופקד עירבון בגובה שוויו של הרכב.
5. בדיון שהתקיים בפניי ביום 23.6.15 הביע ב"כ המבקש התנגדותו לתנאים שהציגה המשיבה וטען כי הסבירות להגשת כתב אישום כנגד המבקש נמוכה.
6. המשיבה הגישה לעיוני את תיק החקירה וטענה לקיומו של חשד סביר.

דיון והכרעה

7. לאחר שעיינתי בחומר החקירה שוכנעתי כי קיים חשד סביר כנגד המבקש. עוד שוכנעתי כי קיים יסוד סביר להניח שרכבו של המבקש שימש או נועד לשמש כאמצעי לביצוע העבירה או שימש או נועד לשמש כדי לאפשר

עמוד 1

את ביצועה של העבירה, כאמור בסעיף 36 א (א) (1) לפקודת הסמים המסוכנים וכן כאמור בסעיף 39 לפקודת סדר הדין הפלילי מעצר וחיפוש.

(לעניין השיקולים שעל ביהמ"ש לשקול בדונו בבקשה להחזרת תפוס ולעניין נקודת האיזון שבין האינטרס הציבורי לבין זכותו של אדם לחופש ולקניין, ככל ששלבי ההליך הפלילי מתקדמים, לרבות הצבת תנאים של ערבות כספית, בהתאם לתכלית התפיסה ראו בש"פ 342/06 לרגו נ' מדינת ישראל).

8. לדברי נציג המשטרה מתעתדת היחידה החוקרת לסיים את החקירה ולשקול הגשת כתב אישום כנגד המבקש. נציג המשיבה טען כי המבקש השתמש ברכב כדי להסיע את הסמים אל המעבדה, בה נתפסו. בנסיבות אלה, מבקשת המשיבה לשקול לבקש לחלט את הרכב.

9. הסמכות לתפוס חפצים כדי להבטיח את אפשרות חילוטם בסיום המשפט נובעת מהוראות סעיף 39 לפקודה וכן עפ"י פקודת הסמים המסוכנים (סעיף 36א). סעיף 35 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש), התשכ"ט-1969 קובע את סמכות המשטרה להחזיק בתפוס למשך ששה חודשים, ואת סמכות ביהמ"ש להאריך את התקופה.

10. כאמור נתפס הרכב על ידי המשיבה לפני כחודש וחצי.

11. שמתי לנגד עיני את זכות הקניין של המבקש ברכבו, אל מול הצורך להבטיח את אפשרות חילוטו של הרכב, היה ותבקש המשיבה לעשות כן בתום ההליך. עוד לקחתי בגדר שיקולי את העובדה שאמנם טרם הוגש כתב אישום, עם זאת את היותה של החקירה בעיצומה. שוכנעתי כי קיימת "חלופת תפיסה" (כלשונו של ביהמ"ש בעניין לרגו) אשר תאפשר הגשמת תכלית התפיסה ואת המשך השימוש ברכב בידי המבקש.

12. מוסכם על הצדדים כי שווי הרכב עומד על סך של 21,000 ₪.

13. ב"כ המבקש ביקש כי אורה למשיבה להשיב את הרכב למבקש, אולם לחילופין עתר כי בקביעת גובה הסכום, אקח בגדר שיקולי את המחיר ה"ריאלי" אותו ניתן לקבל תמורת הרכב, וכי אקבע את הערבות בגובה של כשליש מערכו ה"ריאלי".

14. לאור כל האמור לעיל, הריני מורה על החזרת הרכב לידי בעליו בכפוף לערבויות ולתנאים הבאים:

א. המבקש יפקיד סכום של 7,000 ₪ או יפקיד ערבות בנקאית בסכום זה.

ב. המבקש יחתום על התחייבות עצמית, על סך של 14,000 ש"ח שלא לבצע כל עסקה ברכב.

ג. רישום שעבוד לטובת המדינה על הרכב אצל רשם המשכונות.

ד. רכישת פוליסת ביטוח מקיף לרכב למשך שנה לטובת המדינה. הפוליסה תחודש מדי שנה עד לתום ההליך הפלילי, היה ויוגש כתב אישום.

15. ב"כ המבקש עתר, במהלך הדיון, להשיב למבקש סכום כסף מזומן, אשר נתפס בעת מעצרו של המבקש, וכן המחאה דחויה.

16. היות והדברים לא עלו בבקשה, לא הוריתי לב"כ המשיבה להשיב לעניין זה. המשיבה תודיע עמדתה לעניין זה בתוך 21 יום.

17. החלטה זו ניתנת בהעדרם של הצדדים. ביצוע ההחלטה יעוכב עד ליום 1.7.15 בשעה 12:00.

המזכירות תשלח החלטתי לצדדים.

ניתנה היום, ח' תמוז תשע"ה, 25 יוני 2015, בהעדר הצדדים.